

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ UNIVERSITARĂ

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1.

Prezentul Cod reglementează conduita membrilor comunității academice din Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța, instituție publică acreditată, componentă a sistemului național de învățământ superior, așa cum este el definit prin Legea nr. 1/2011.

Art. 2.

Normele și principiile de etică și deontologie universitară, promovate prin actualul Cod, sunt circumscrise sistemului de valori universal-acceptate de comunitățile academice în condițiile internaționalizării informației, globalizării și fundamentării societății cunoașterii.

Art. 3.

Valorile promovate prin prezentul Cod sunt: dreptatea, echitatea, egalitatea de șanse, demnitatea, libertatea individuală și academică, proprietatea intelectuală, integritatea profesională și morală, cinstea, onestitatea, corectitudinea, datoria, responsabilitatea publică ș.a. Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța protejează aceste valori și sancționează orice îngrădire a promovării lor în condițiile autonomiei universitare, transparenței și răspunderii publice.

Art. 4.

Principiile eticii și deontologiei universitare sunt:

- a) principiul asigurării libertății academice în condițiile respectării de către fiecare membru al comunității academice a adevărului științific, adevărului etic, demnității individuale și de grup și neprejudicierii imaginii instituției;
- b) principiul empatiei și promovării pedagogiei de sprijin;
- c) principiul autonomiei individuale și organizaționale în promovarea cercetării științifice, a inovației pedagogice, a aplicării rezultatelor cercetării științifice;
- d) principiul asigurării dreptului de proprietate intelectuală, atât la nivelul fiecărui individ, cât și la nivelul instituției, corelat cu răspunderea publică pentru prejudiciile create terților prin exploatarea ilegală și imorală a acestui drept;
- e) principiul evitării situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese, așa cum sunt ele reglementate prin Legea nr. 1/2011 și alte legi cu incidență în domeniu;
- f) principiul transparenței decizionale și asumării răspunderii publice pentru deciziile strategice;
- g) principiul independenței instituționale față de orice politică partinică;
- h) principiul răspunderii în solidar a autorilor și îndrumătorilor lucrărilor de licență, disertație, teze de doctorat pentru inexactitățile ce afectează conținutul științific, precum și pentru fapte de plagiat și comercializare a conținuturilor către terți interesați în elaborarea acestor genuri de lucrări;
- i) principiul răspunderii individuale a autorilor de studii, articole, monografii, tratate, ghiduri, lucrări cu conținut didactic, etc. pentru calitatea științifică, exactitatea datelor și originalitatea conținuturilor, în condițiile legii; Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța sancționează plagiatul, precum și încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate,

către o altă persoană, spre a fi republicată sub alte nume decât cel al autorului (autorilor) primari. Fapta de acest tip reprezintă complicitate la plagiat;

j) principiul respectării adevărului în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale/internaționale;

k) principiul respectării adevărului în întocmirea dosarelor pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice/de cercetare;

l) principiul publicității contribuției personale la dezvoltarea științifică a domeniului de referință pentru fiecare membru al comunității academice;

m) principiul răspunderii în solidar a referenților la diferite lucrări publicate și a autorilor acestor lucrări pentru conținutul științific al acestora;

n) principiul transparenței evaluării și asumării răspunderii pentru evaluările incorecte;

o) principiul încurajării tinerilor în promovarea contribuțiilor personale la dezvoltarea cercetării științifice și psihopedagogice;

p) principiul reparării prejudiciului creat prin excedarea nelegitimă și ilegală a dreptului de proprietate intelectuală de către cei vinovați;

q) principiul asigurării condițiilor egale de șanse pentru toți membrii comunității academice;

r) principiul stimulării creativității și remunerării corespunzătoare a activităților performante;

s) principiul responsabilizării personalului Universității „Andrei Șaguna” din Constanța pentru inserția eficientă a absolvenților;

t) principiul stimulării parteneriatelor în educație.

CAPITOLUL II VALORI ALE CONDUITEI ETICE UNIVERSITARE

2.1. Libertatea academică

Art. 5.

(1) Libertatea academică presupune dreptul oricărui membru al comunității academice de a-și exprima deschis opiniile științifice și profesionale în cadrul cursurilor, seminariilor, conferințelor, dezbaterilor dar și al lucrărilor elaborate și susținute sau publicate.

(2) Orice membru al comunității academice își poate exprima în mod liber, în interiorul sau în exteriorul Universității, opiniile bazate pe competența sa profesională, fără a putea fi cenzurat.

(3) Este încurajată abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau convingerile religioase.

Art. 6. Nu se înscriu în cadrul libertății academice și nu își găsesc locul în spațiul universitar:

- a) propaganda cu caracter politic desfășurată în interiorul sau în legătură cu acțiuni ale Universității;
- b) prozelitismul religios;
- c) promovarea unor doctrine sau idei cu caracter rasist, xenofob, naționalist, fascist, comunist;
- d) defăimarea universității de către membrii comunității academice;
- e) atacurile personale sau afirmațiile defăimătoare la adresa altor membri ai comunității academice;

Art. 7.

(1) Universitatea este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, religioase și de putere economică, exceptând constrângerile de natură științifică, legală și etică.

(2) Credințele religioase, atașamentele politice, alte categorii de credințe sau convingeri sunt, în spațiul universitar laic, o problemă privată a membrilor comunității academice. Ele nu pot să fie impuse altora, prin abuz de putere și autoritate.

(3) Apartenența la comunitatea universitară nu îngrădește în nici un mod activitățile politice ale membrilor ei, ca persoane particulare, în afara spațiului Universității.

(4) Afilierea unui membru al comunității universitare la un partid politic este o opțiune strict personală și nu angajează cu nimic instituția sau o subdiviziune a acesteia.

Art. 8.

(1) Membrii comunității academice au libertate în selectarea și discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituțiilor și practicilor sociale în spiritul onestității intelectuale și al responsabilității pentru producerea și răspândirea cunoașterii.

(2) Membrii comunității academice sunt protejați față de cenzură, manipulări, persecuții, în condițiile respectării standardelor științifice și responsabilităților profesionale.

2.2. Autonomia personală

Art. 9.

Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța promovează un mediu propice exercitării autonomiei personale.

Art. 10.

Autonomia personală în spațiul universitar presupune posibilitatea de a alege individual, în cunoștință de cauză, programele de studiu și cercetare, traseele de carieră academică, oportunitățile și nivelul de excelență la care o persoană dorește să acceadă. În acest sens, toate informațiile de importanță pentru membrii comunității academice sunt puse la dispoziția tuturor celor interesați și publicate pe paginile web ale universității.

2.3. Dreptatea și echitatea

Art. 11.

(1) Membrii comunității universitare trebuie să fie tratați drept, corect și echitabil.

(2) Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța promovează principiul potrivit căruia dreptatea și echitatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere.

Art. 12.

(1) În Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(2) Universitatea asigură egalitatea de șanse și de tratament cu privire la dezvoltarea personală a tuturor membrilor comunității academice,

(3) Membrii comunității universitare sunt obligați să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale, excluzând orice formă de tratament discriminator.

(4) Politica de nediscriminare acoperă toate domeniile activității universitare și în special: admiterea și înmatricularea studenților, evaluarea lor academică, angajarea și evaluarea personalului didactic, didactic-auxiliar sau nedidactic, promovare profesională, promovarea în organisme sau funcții de conducere, accesul la drepturile oferite de Carta Universitară.

2.4. Competența

Art. 13.

Universitatea cultivă un mediu propice pentru competență și competitivitate. Universitatea susține dezvoltarea de programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor de vârf și creșterea prestigiului în cercetare.

Art. 14.

(1) Singura ierarhizare calitativă acceptată în Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța este cea a competenței.

(2) Universitatea asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale. Printre acestea se numără dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice, creativitatea și talentul, eficiența și performanța, vizibilitatea în plan național și internațional.

(3) Evaluarea meritului se face în exclusivitate după rezultate.

(4) În cazul cadrelor didactice și al cercetătorilor, meritul se stabilește, în principal, în funcție de: calitatea cursurilor, a seminarelor, a activității de îndrumare a studenților, a publicațiilor științifice, câștigarea de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, rezultatele evaluării colegiale și cea făcută de către studenți, implicarea în dezvoltarea facultății, a programului de studiu, al domeniului propriu, în rezolvarea problemelor studenților, atitudinea față de progresul personal, prestigiul adus instituției.

(5) În cazul studenților, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminare și laboratoare, la concursuri profesionale, la sesiuni de comunicări științifice studențești, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociativă, acțiuni civice etc.

Art. 15.

(1) Fiecare membru al comunității academice asumă, la nivelul său, răspunderea pentru calitatea procesului educațional.

(2) Orice cadru didactic trebuie să stăpânească în detaliu disciplina pe care o predă, asigurându-se că întregul conținut al cursului este actualizat, reprezentativ și adecvat nivelului la care se situează disciplina în planul de învățământ. În acest sens, fiecare cadru didactic trebuie să se informeze și cu privire la conținutul cursurilor cuprinse în curriculum înainte sau după cursul său și care se leagă de acesta.

Art. 16

Orice cadru didactic trebuie să acorde o atenție deosebită pregătirii și susținerii cursurilor la orele prevăzute, elaborării, pregătirii sau asigurării materialului didactic necesar studenților pentru curs, seminar sau laborator, ținerii orelor de consultații prevăzute, urmării și îndrumării activității de redactare de lucrări (proiecte, lucrări de diplomă sau disertație) de către studenți, notării și comunicării rezultatelor la momentul prevăzut.

Art. 17. Sub aspect pedagogic, competența presupune alegerea celor mai adecvate modalități de tratare a fiecărei teme din cadrul programei, comunicarea obiectivelor cursului, alegerea unor modalități de examinare în concordanță cu aceste obiective.

Art. 18. Constituie încălcări ale principiului competenței:

- a) încredințarea de cursuri, seminarii sau lucrări de laborator spre a fi susținute de către persoane care nu dețin nivelul de cunoștințe adecvat;
- b) consacrarea unei părți importante din timpul alocat cursului sau seminarului unor discuții fără legătură cu tematica acestuia;
- c) interpretarea intenționat eronată a rezultatelor unei cercetări în vederea fundamentării unei teorii pe care cel în cauză o susține;
- d) obligarea studenților de a-și însuși exclusiv punctul de vedere al cadrului didactic sau refuzul de a lua în discuție, pe bază de argumente, alte puncte de vedere exprimate în aceeași chestiune;
- e) abordarea de către cadrul didactic titular al unui curs fundamental doar a unei părți din materie, respectiv doar a aspectelor care îl interesează personal;
- f) alegerea unor modalități de examinare în dezacord cu obiectivele cursului (spre exemplu, formularea unor subiecte care solicită doar memorarea unor date în condițiile în care obiectivul cursului este obținerea abilităților necesare rezolvării unor probleme);
- g) faptul de a nu da studentului ocazia de a se antrena pentru obținerea competențelor cerute de obiectivul cursului și verificate de examenul final;

2.5. Integritatea

Art. 19. Integritatea membrilor comunității academice este esențială pentru desfășurarea în condiții optime a activității didactice și de cercetare. Fiecare membru al comunității academice este dator să se preocupe de evitarea oricăror situații susceptibile să creeze îndoieli cu privire la integritatea sa, în primul rând a conflictelor de interese.

Art. 20. Există un conflict de interese atunci când interesele personale ale unui membru al comunității academice (cadru didactic, student, membru al personalului administrativ) intră în conflict cu obligațiile decurgând din statutul său ori sunt de natură să afecteze independența și imparțialitatea necesară îndeplinirii acestor obligații.

Art. 21. În sfera relațiilor cadru didactic - student constituie încălcări ale obligației de integritate:

- a) pretinderea sau acceptarea de favoruri de orice natură, inclusiv sexuală;
- b) pretinderea sau acceptarea de cadouri sau alte foloase materiale;
- c) împrumutul de bani între cadrul didactic și studenți;
- d) prestarea de către cadrul didactic a unor activități remunerate în favoarea studentului, a soțului/soției acestuia ori a unei rude până la gradul II;
- e) obținerea de liberalități din partea studentului sau a rudelor acestuia până la gradul II inclusiv.

Art.22. Se consideră forme grave de corupție, supuse sancționării, următoarele practici:

- a) traficarea examenelor de orice fel (admitere, absolvire, examene la discipline, vânzarea, cumpărarea sau substituirea de lucrări scrise, proiecte etc) contra bani, obiecte sau servicii
- b) solicitarea de către membrii personalului universitar de bani sau cadouri
- c) se consideră tentativă de corupere și se sancționează faptul de a oferi bani, cadouri sau servicii personale membrilor personalului universitar atunci când acceptarea acestor cadouri/servicii are drept scop explicit sau implicit influențarea procesului de evaluare, angajare sau promovare.
- d) Adunarea de fonduri de la studenți pentru cadouri sau pentru acoperirea costului meselor oferite cadrelor didactice care participa la examen

Art. 23. Examinarea de către un cadru didactic a unei persoane care îi este soț/soție, rudă până la gradul al III-lea ori o altă persoană cu care cel ce decide are o relație similară de afecțiune este de natură să creeze o impresie de favoritism în rândul celorlalți studenți. Pentru evitarea acestei situații se impune ca:

- a) atunci când există alte cadre didactice de aceeași specialitate, cadrul didactic în cauză să formuleze o declarație de abținere iar examinarea studentului să se facă de către un alt cadru didactic, numit de către șeful catedrei sau decan, după caz;
- b) în cazul în care nu este posibilă înlocuirea, se va numi un alt cadru didactic, având o specialitate cât mai apropiată, pentru a-l asista pe titularul disciplinei la examinarea studentului respectiv.
- c) Se interzice includerea în orice comisie de concurs din cadrul Universității a unei persoane aflate în situația arătată la alin.1 cu unul dintre candidați. În măsura în care incompatibilitatea nu era cunoscută la momentul numirii comisiei, cadrul didactic în cauză are obligația de a se abține și a solicita înlocuirea sa din comisie.

Art. 24. În activitatea de cercetare științifică, integritatea presupune:

a. acceptarea și menționarea ca autori ai unei opere doar a persoanelor care au participat efectiv la elaborarea ei.

b. indicarea sursei din care a fost preluată o idee, o expresie, un rezultat al unei cercetări anterioare, indiferent dacă acestea au fost sau nu publicate. Această regulă privește și elementele preluate din lucrări de orice natură ale studenților sau doctoranzilor și utilizate ulterior de un cadru didactic în propriile cercetări.

c. recunoașterea explicită a contribuției oricărei persoane care a participat în mod real la o activitate de cercetare. În situația în care contribuția a constat doar într-o activitate de supervizare sau consiliere, nu este necesară o recunoaștere formală a contribuției. În aceste cazuri însă se recomandă includerea unei formule de mulțumire.

d. respectarea riguroasă a destinației fondurilor alocate unui proiect de cercetare. Sursele de finanțare care au stat la baza unei cercetări vor fi menționate în publicațiile în care s-au materializat rezultatele cercetării.

e. respectarea normelor speciale de etică referitoare la cercetarea efectuată pe subiecți umani sau prin experimente desfășurate cu ajutorul animalelor și a oricăror altor elemente ce țin de etica cercetării.

Art. 25. Constituie încălcări ale eticii în materia cercetării:

- a) plagiatul;
- b) omisiunea recunoașterii, fie prin menționare ca autor al unei opere, fie prin indicarea sursei, a contribuției unor terți la elaborarea unei opere;
- c) obligarea autorilor unei opere de a menționa ca autori și persoane care nu au participat la elaborarea acesteia;
- d) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui avantaj personal de către îndrumător. Așa se întâmplă atunci când un cadru didactic impune una sau mai multe teme de cercetare ce urmează a-i servi la un proiect de cercetare personal, la pregătirea unei conferințe sau a unui articol, ori urmează a fi valorificat în folosul unei întreprinderi private.
- e) încălcarea celorlalte reguli prevăzute la art. 15.

Art. 27. În activitatea administrativă, integritatea presupune:

- a) desfășurarea corectă a tuturor procedurilor de selecție, alegere sau numire a personalului care asumă responsabilități de ordin administrativ. Este interzisă primirea, acceptarea, cererea, darea sau oferirea de bani, bunuri sau orice alte foloase ori favoruri în schimbul sprijinirii ocupării unei poziții administrative.
- b) îndeplinirea cu bună credință și în folosul universității a oricărei responsabilități administrative. Utilizarea unei poziții administrative în scopul obținerii de foloase personale de orice natură constituie o încălcare a obligației de integritate.
- c) în momentul transferului unei responsabilități administrative fostul titular pune la dispoziția noului titular toate instrumentele, informațiile și elementele, aduse la zi, necesare preluării de îndată a acestei responsabilități.
- d) atunci când, din orice motiv, o persoană nu mai poate să își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile administrative încredințate ea are obligația de a aduce acest lucru la cunoștința superiorilor.

Art. 28. În afara situațiilor menționate în articolele precedente, există un conflict de interese ori se creează aparența unui asemenea conflict și atunci când:

- a) o persoană decide acordarea unui premiu sau a unei distincții în favoarea unei persoane care îi este soț/soție, rudă până la gradul al III-lea ori o altă persoană cu care cel ce decide are o relație similară de afecțiune.
- b) este scos la concurs un post în perspectiva ocupării acestuia de către o persoană aflată în relația prevăzută la lit.a) cu șeful catedrei ori compartimentului la care este arondat postul sau cu o persoană din cadrul acestuia ce poate influența decisiv rezultatul concursului;
- c) o persoană deține mai multe funcții în cadrul Universității, iar interesele pe care trebuie să le apere în considerarea fiecărei funcții nu converg;
- d) o persoană din Universitate angajează sau participă la angajarea contractuală a unității pe care o conduce în favoarea unei firme aparținând în tot sau în parte unei persoane cu care se află într-o relație dintre cele menționate la lit.a);
- e) un student este angajat la o firmă aparținând cadrului didactic examinator sau unei persoane dintre cele arătate la lit.a).

Art. 29. În orice situație de conflict de interese persoana în cauză are obligația de a încunoștința, de preferință în scris, pe superiorul ierarhic cu privire la existența conflictului de interese și a se abține de la implicarea în luarea oricărei decizii în care ar avea sau ar putea crea aparența că are un interes personal.

2.6. Onestitatea academică și corectitudinea intelectuală

Art. 30

(1) Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța apără dreptul de proprietate intelectuală.

(2) Proprietatea intelectuală include invențiile, inovațiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări, cu caracter științific, psihopedagogic sau didactic.

(3) Cadrele didactice și de cercetare au obligația să respecte dreptul la calitatea de autor al operei pe care o utilizează în realizarea oricărei lucrări de creație intelectuală prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(4) Studenții de la programele de studii universitare de licență și de masterat, precum și doctoranzii au obligația să respecte dreptul la calitatea de autor al operei pe care o utilizează în realizarea articolelor, referatelor, lucrărilor de diplomă, de disertație și de doctorat prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(5) Îndrumătorii lucrărilor de licență, de diplomă, de disertație și de doctorat răspund în solidar cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

(6) Membrii comunității academice care au participat la diferite stagii de cercetare vor fi menționați atunci când rezultatele cercetării devin publice, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii meritelor acestora.

Art. 31

În Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța sunt interzise:

a) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat și a altor lucrări;

b) plagiatul;

c) încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate către o altă persoană spre a fi republicate sub alt nume decât cel al autorului / autorilor primari;

d) însușirea fără drept a calității de autor al unei opere de creație intelectuală în alte situații care nu intră sub incidența prevederilor art. 18 lit. a-c din prezentul Cod;

e) includerea unor date false în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale / internaționale, în dosarul pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice / de cercetare ori în dosarul de angajare;

f) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui folos material sau personal nepatrimonial de către cadrul didactic îndrumător;

g) orice altă formă de fraudă intelectuală precum: copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, „fabricarea” rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate.

h) comercializarea lucrărilor de diplomă coordonate anterior;

i) condiționarea studenților de intrarea la examene sau de promovarea acestora prin cumpărarea unor lucrări sau cărți ale cadrelor didactice.

Art. 32

(1) Constituie plagiat însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, rezultatelor științifice tehnologice, rezultatelor cercetării științifice realizate de un alt autor, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute precum și preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor, fără a se indica sursa și prezentată drept creație personală.

(2) O acuzație de plagiat, pentru a fi validă, trebuie însoțită de dovada clară a plagierii, prin indicarea textului sau textelor din care se presupune că s-a plagiat și a depunerii întregii documentații asupra lucrării ce urmează a fi analizată.

Art. 33 Copiatul și orice altă formă de înșelăciune care are loc în timpul examinării, ca și facilitarea copierii și oricăror alte forme de înșelăciune sunt interzise și sancționate, ca de exemplu

a. uzul telefoanelor mobile și a oricăror mijloace electronice în scopul fraudării examenului

- b. folosirea unor materiale documentare interzise în timpul examinării
- c. folosirea internet-ului în scopul de a frauda procesul de învățământ
- d. colaborarea în vederea rezolvării problemelor supuse examinării
- e. furtul de materiale academice: cărți, note de curs, și/sau suportul electronic ce reproduce materialul didactic
- f. solicitarea de recomandări, adeverințe, dovezi bazate pe situații nereale
- g. ascunderea informațiilor transmise de profesori față de colegi
- h. împiedicarea unor colegi sau concurenți să se concentreze în scopul de a-i distruge la examinare
- i. modificarea datelor din dosarul personal de concurs sau angajare
- j. substituirea lucrărilor sau a identității personale
- k. preluarea unor lucrări de la alții și valorificarea lor în nume personal

Art. 34 Tentativele de corupere spre fraudă sunt sancționate ca și fraudele.

Art. 35. Toate sancțiunile privitoare la acte de încălcare a onestității și corectitudinii intelectuale prevăzute mai sus se păstrează în dosarele personale ale studenților, cadrelor didactice și a celorlalți angajați

Art. 36. În cazul în care un student are mai mult de o sancțiune la dosar, acesta poate fi exmatriculat

Art. 37. Plagiarea lucrărilor de diplomă sau a disertațiilor la masterat se sancționează cu anularea examenului. În cazuri grave persoanei respective i se poate lua dreptul de reinscriere la examen.

2.7. Transparența

Art. 38.

(1) Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă.

(2) Transparența este asigurată în toate activitățile care privesc admiterea, evaluarea, angajarea, promovarea și utilizarea resurselor universității. Toate aceste informații sunt publicate pe pagina web a instituției.

(3) Este interzisă ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

(4) Sunt exceptate de la publicitate:

- a) informațiile clasificate;
- b) datele personale;
- c) datele care prin lege sunt definite ca fiind confidențiale.

Art. 39.

Studenții au dreptul la acces în privința informațiilor despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc.), precum și la explicații privind notele obținute.

Art. 40.

Acolo unde este cazul, membrii comunității academice au obligația ca în cercetările și publicațiile lor să menționeze, în mod expres, sprijinul material acordat de universitate sau de alte organizații, instituții, firme sau persoane fizice pentru realizarea cercetării sau publicației respective.

2.8. Responsabilitatea personală și profesională

Art. 41.

(1) Universitatea încurajează aplicarea principiului responsabilității personale și profesionale care impune evitarea comportamentelor de natură a provoca rău unei alte persoane și, totodată,

adoptarea unui comportament respectuos în scopul menținerii unui climat adecvat mediului academic.

(2) Membrii comunității universitare trebuie să se distingă prin implicare activă în problemele profesionale și publice, prin colegialitate și atitudine civică, precum și printr-un comportament respectuos în scopul creșterii prestigiului instituției.

Art. 42.

Răspunderea pentru respectarea dispozițiilor prezentului Cod revine fiecărui membru al comunității universitare.

Art. 43.

Sunt interzise și supuse sancționării: prejudicierea, în orice mod și prin orice mijloace a prestigiului Universității, dezinformarea, denigrarea publică a programelor, precum și atingerile aduse onoarei, reputației și demnității persoanelor din propria instituție și din alte instituții universitare, de către membrii comunității universitare.

2.9. Respectul și toleranța

Art. 44.

(1) Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța promovează existența unei comunități universitare unde este respectată demnitatea fiecăruia într-un climat de cooperare, în care sunt excluse orice manifestări și forme de hărțuire, umilire, dispreț, sau intimidare.

(2) Respectul față de ceilalți se demonstrează prin aceea că disputele se rezolvă prin argumente raționale și nu prin utilizarea unor tipuri de limbaj trivial sau acțiuni care reprezintă atacuri la persoană.

(3) Studenții au obligația să respecte autoritatea personalului didactic, de cercetare și nedidactic, precum și autoritatea organismelor de conducere ale Universității și ale facultăților.

(4) Universitatea cultivă spiritul de toleranță față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale.

Art. 45.

În Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța sunt interzise și supuse sancționării:

a) orice manifestare sau comportament cu caracter misogin, mizantrop, naționalist - șovin, de instigare la ură rasială sau națională, orice tratament discriminator pe motiv de orientare sau apartenență politică, convingeri religioase, etnie, handicap sau origine socială, precum și orice formă de hărțuire;

b) adresarea de injurii și jigniri celorlalți membri ai comunității academice indiferent de raporturile ierarhice;

c) orice alt comportament ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane.

2.10. Colegialitatea

Art. 46.

Activitatea în comunitatea academică presupune colaborarea membrilor acesteia, în spirit de colegialitate și respect reciproc.

Art. 47

Colegialitatea implică, în special:

a) respect datorat fiecărui membru al comunității academice;

b) obligația de asistență între membrii comunității academice, materializată în suplینirea colegială la nevoie, acordarea de sprijin în activitatea didactică și administrativă, cooperarea cu bună credință în cadrul proiectelor ce implică participarea mai multor persoane;

c) înțelegere, respect și sprijin pentru persoanele cu nevoi speciale;

d) obligația de confidențialitate în privința datelor și informațiilor transmise de un membru al comunității academice unui alt membru, cu titlu privat. În privința situației școlare a unui student

obligația de confidențialitate operează în limitele stabilite prin hotărâre a Senatului, în condițiile Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 48.

Constituie încălcări ale principiului colegialității:

- a) abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul Universității (student, cadru didactic, membru al conducerii universității, membru al personalului administrativ);
- b) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor cercetărilor unui coleg;
- c) formularea în fața studenților a unor comentarii la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;
- d) sfătuirea studenților să nu urmeze un curs al unui coleg, din antipatie față de acesta;
- e) formularea repetată de plângeri sau sesizări vădit neîntemeiate la adresa unui coleg;
- f) denunțurile anonime la adresa activității oricărei persoane din Universitate.

2.11. Loialitatea

Art. 49.

Loialitatea față de Universitate presupune obligația fiecărui membru al comunității academice de a acționa în interesul universității, de a susține obiectivele, strategiile și politicile acesteia, în scopul realizării misiunii și creșterii competitivității ei.

Art. 50.

Constituie încălcări ale obligației de loialitate:

- a) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;
- b) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;
- c) angajarea în afara universității a unor activități care, în condițiile legii, constituie concurență neloială;
- d) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia.

2.12. Confidențialitatea

Art. 51

(1) Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților, să nu dea informații decât cu consultarea persoanelor împuternicite și numai când există motive îndreptățite.

(2) Această regulă este valabilă, de asemenea, în privința cererilor personale referitoare la păstrarea confidențialității în privința statusului marital, orientării sexuale sau dizabilităților ascunse, domiciliului, apartenenței politice, religioase etc.

(3) Membrii personalului care au acces la documente și informații trebuie să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Membrii universității trebuie să mențină caracterul privat al solicitărilor de confidențialitate. Dosarele personale sunt confidențiale.

CAPITOLUL IV COMISIA DE ETICĂ

Art. 52.

(1) La nivelul Universității funcționează comisia de etică universitară.

(2) Structura și componența comisiei de etica universitară este propusă de consiliul de administrație, avizată de senatul universitar și aprobată de rector. Membrii comisiei sunt persoane

cu prestigiu profesional și autoritate morala. Nu pot fi membri ai comisiei de etica universitara persoanele care ocupa vreuna dintre funcțiile: rector, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție.

(3) Comisia de etica universitara are următoarele atribuții:

a) cercetează și soluționează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică și deontologie universitară;

b) realizează un raport anual referitor la situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare, care se prezintă rectorului, senatului universitar și constituie un document public;

c) contribuie la elaborarea Codului de etica și deontologie universitară, care se propune senatului universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;

d) exercită atribuțiile cuprinse în Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau stabilite în Carta universitară.

Art. 53.

(1) Orice persoana, din universitate sau din afara universității, poate sesiza Comisiei de etică universitara abateri săvârșite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia trebuie sesizată în termen de 30 de zile de la săvârșirea faptei considerată că reprezintă abatere de la prevederile prezentului Cod.

(3) Sesizările se formulează în scris și conțin cât mai multe date relevante privind identitatea celei sau celui care reclamă (inclusiv datele de contact), identitatea părții acuzate de abatere, faptele imputate, locul și data săvârșirii acestora, eventualii martori, orice alte informații considerate relevante.

(4) Sesizările se primesc la biroul Comisiei, în plic închis și sunt înregistrate de secretarul acesteia.

(5) Sesizarea este luată în calcul numai dacă este semnată.

(6) Comisia de etică universitară păstrează confidențială identitatea autorului sesizării.

(7) Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării.

Art. 54.

(1) În urma unei sesizări, comisia de etică universitară demarează procedurile de soluționare a sesizării.

(2) Partea învinuită va fi notificată despre primirea sesizării, în scopul de a formula o poziție scrisă cu privire la faptele imputate. În notificarea adresată părții învinuite, Comisia va preciza conținutul sesizării, natura informațiilor solicitate și o va invita pe aceasta să-și exprime eventualele obiecții cu privire la capacitatea membrilor Comisiei de a judeca respectivul caz.

(3) Lipsa unei poziții scrise și, în general, lipsa de cooperare a părții învinuite nu vor împiedica derularea procedurilor ulterioare.

(4) Pentru constatarea naturii faptelor imputate și a măsurii în care acestea constituie abateri sau acte discutabile în sensul Codului de etică, Comisia va desfășura o investigație, inclusiv prin interviuarea martorilor.

(5) Comisia poate decide să citeze pentru audiere, la cererea părților sau din oficiu, orice persoană ce deține informații necesare soluționării cauzei a căror identitatea va fi păstrată confidențială la cererea lor.

(6) După colectarea informațiilor relevante, Comisia va solicita audierea separată a fiecăreia dintre părți pentru a comunica informațiile obținute în urma investigațiilor, pentru a le verifica și pentru a obține poziția părților cu privire la acestea. Audierile au loc în ședință secretă iar membrii comisiei sunt ținuti să păstreze secretul audierilor și deliberărilor până la redactarea raportului final. În cazul în care întvederea nu este posibilă, Comisia va comunica informațiile în scris și va solicita părților o poziție scrisă.

(7) Dacă apreciază că este necesară pentru soluționarea cazului, Comisia poate propune confruntarea directă a părților. Confruntarea părților are loc după audierea separată a acestora și numai dacă ambele își exprimă consimțământul în acest sens.

(8) Comisia va întocmi un raport de caz, pe baza datelor colectate și a audierilor/confruntării părților, în decursul unei perioade de maximum 30 de zile de la data înregistrării sesizării, cu excepția situațiilor de urgență.

(9) Raportul de caz va conține o constatare cu privire la natura și veridicitatea faptelor imputate și a altor fapte relevante. Constatarea va fi motivată pe baza probelor obținute de Comisie în urma investigațiilor și audierilor. Pe baza acesteia, Comisia va lua o decizie cu privire la măsura în care faptele imputate constituie sau nu o încălcare a Codului de etică.

(10) În cazul în care Comisia găsește o încălcare a Codului de etică, va înainta un raport final de caz părților, precum și organismelor cu prerogative să aplice sancțiunile indicate de acesta. În cazul în care Comisia consideră că natura problemei permite sau necesită concilierea între părți, pe cale amiabilă, iar încălcarea eticii academice este minoră (de exemplu, neglijențe minore, lipsa de amabilitate sau impolitețea etc.), această soluție va fi propusă părților.

Art. 55.

(1) Hotărârile Comisiei de etică cu privire la soluționarea sesizărilor se vor adopta cu majoritatea simplă a voturilor membrilor.

(2) Hotărârile comisiei de etica universitară sunt avizate de consilierul juridic al universității. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etica universitară revine universității.

Art. 56.

(1) Părțile pot contesta hotărârea Comisiei, în termen de maximum 15 de zile de la comunicarea acesteia la Senatul Universității „Andrei Șaguna” din Constanța.

(2) Comisia va acorda Senatului tot sprijinul său, inclusiv prin punerea la dispoziție a raportului, a documentelor în baza cărora acesta a fost întocmit și a oricăror alte documente relevante aflate în posesia sa.

(3) Hotărârea Senatului este definitivă.

CAPITOLUL V SANCTIUNI

Art. 57.

Constituie abateri de la etica și deontologia universitară:

a) propaganda cu caracter politic desfășurată în interiorul sau în legătură cu acțiuni ale Universității;

b) desfășurarea în spațiul academic a unor activități ofensatoare cultelor care funcționează în mod legal în România;

c) solicitarea de către membrii comunității academice de bani, cadouri sau altor foloase materiale, a unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare, sau promovare, precum și oferirea acestora în schimbul indulgenței sau favoritismului;

d) traficarea clientelară a examenelor de admitere, a examenelor din sesiuni și a examenelor de absolvire sau a concursurilor pentru ocuparea posturilor, ori pentru promovare, inclusiv practicarea intervențiilor ierarhice sau colegiale;

e) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat;

f) plagiatul;

g) încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate către o altă persoană spre a fi republicate sub alt nume decât cel al autorului / autorilor primari;

h) însușirea fără drept a calității de autor al unei opere de creație intelectuală în alte situații care nu intră sub incidența prevederilor art. 18 lit. a-c din prezentul Cod;

i) includerea unor date false în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale / internaționale, în dosarul pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice / de cercetare ori în dosarul de angajare;

j) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui folos material sau personal nepatrimonial de către cadrul didactic îndrumător.

k) orice formă de fraudă intelectuală precum: copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, modificarea rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate.

l) orice manifestare sau comportament cu caracter misogin, naționalist - șovin, de instigare la ură rasială sau națională, orice tratament discriminator pe motiv de orientare sau apartenență politică, convingeri religioase, etnie, handicap sau origine socială, precum și orice formă de hărțuire;

m) adresarea de injurii și jigniri celorlalți membri ai comunității academice indiferent de raporturile ierarhice;

n) orice alt comportament ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane.

o) abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul Universității (student, cadru didactic, membru al conducerii universității, membru al personalului administrativ);

p) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor cercetărilor unui coleg;

q) formularea în fața studenților a unor comentarii la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;

r) sfătuirea studenților să nu urmeze un curs al unui coleg, din antipatie față de acesta;

s) formularea repetată de plângeri sau sesizări vădit neîntemeiate la adresa unui coleg;

t) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;

u) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;

v) angajarea în afara universității a unor activități care afectează în mod semnificativ timpul consacrat obligațiilor didactice și de cercetare în Universitate ale persoanei în cauză;

w) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia.

x) participarea la activități didactice și manifestări științifice sub influența alcoolului, a drogurilor ori a altor substanțe halucinogene sau îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sub influența acestora;

y) distrugerea, alterarea sau falsificarea documentelor și a bazelor de date ale Universității, ca și utilizarea lor în scopuri ilicite;

z) confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive.

aa) vânzarea către studenți de cursuri și alte materiale destinate însușirii conținutului unei discipline în afara librăriei Universității;

bb) condiționarea studenților de intrarea la examene sau de promovarea acestora prin cumpărarea unor lucrări sau cărți ale cadrelor didactice.

Art. 58.

În cazul abaterilor de la prevederile Codului de etică și deontologie profesională, comisia de etică universitară stabilește una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute la art. 46 sau 47 din prezentul Cod.

Art. 59.

Sancțiunile care se pot aplica personalului didactic și de cercetare și personalului didactic și de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la buna conduită în cercetarea științifică sunt următoarele:

a) avertisment scris;

- b) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
- d) destituirea din funcția de conducere din Universitate;
- e) desfacerea disciplinară a contractului de munca.

Art. 60.

Sanctiunile care se pot aplica de către comisia de etică universitară studenților și studenților-doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) exmatricularea;
- c) suspendarea bursei.

Art. 61.

Sunt de natură să atragă excluderea din universitate a oricărui membru al comunității academice:

- a) condamnarea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă pentru o infracțiune de corupție în legătură cu activitatea desfășurată în Universitate ;
- b) plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori;
- c) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare;
- d) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat;

Art. 62.

Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane cu privire la care s-a dovedit ca au realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, stabilite conform legii. Se anulează concursul pentru un post didactic sau de cercetare ocupat, iar contractul de munca cu universitatea încetează de drept, indiferent de momentul la care s-a dovedit ca o persoană a realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară. Constatarea abaterilor se face de către Consiliul Național de Etică a Cercetării științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, conform legii.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE

Art. 63.

Pe data intrării în vigoare a prezentului Cod se abrogă orice prevedere contrară.

Art. 64.

Prezentul Cod a fost discutat și aprobat în ședința Senatului universitar din data de 22 iulie

2011